

ler til ferieformål for lønmodtagere, dels at varetage administrationen af FerieKonto. Med forslaget om en enstrengt administration af ferieloven vil fonden ikke længere skulle varetage administrationen af FerieKonto, men alene bibeholde sine opgaver i forbindelse med at anvende fondens midler til ferieformål. Det er blandt andet bestemmelserne herom, som nærmere er indeholdt i kapitel 9.

Til § 46

Det fremgår af *stk. 1*, at Arbejdsmarkedets Feriefond er en selvejende institution, hvilket blandt andet betyder, at fonden har ejendomsretten til fondens aktiver.

Efter *stk. 2* består fondens midler af renter og andet afkast af kapitalen samt beløb, som efter loven tilfalder fonden. De beløb, som efter loven fremover vil kunne tilfalde fonden, vil være renteindtægterne af den samlede feriegodtgørelse i FerieKonto, efter at administrationsudgifterne i forbindelse med FerieKontos administration forlods er dækket ind, jf. forslaget § 32, *stk. 2*. Ligeledes vil de morarenter, som arbejdsgivere skal indbetale til FerieKonto ved for sen indbetaling af feriegodtgørelse, skulle tilfalde fonden. Efter forslaget § 34 skal arbejdsministeren hvert år fastsætte, hvor stor en del af renterne, der skal bruges til administrationen af FerieKonto, og hvor stor en del der skal tilfalde Arbejdsmarkedets Feriefond.

Derudover vil fonden ligesom i dag få del i de uhævede eller forældede feriepenge, jf. forslaget § 36. Det påhviler fonden at inddrive sine tilgodehavender.

Efter *stk. 3* skal fonden i lighed med i dag anvende sine midler til ferieformål.

Stk. 4 svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 26, *stk. 4*, hvorefter arbejdsministeren udpeger fondens bestyrelse.

Efter *stk. 5* skal den formue, som fonden rådede over ved sin oprettelse i 1974, forblive urørt. Denne formue udgør ca. 74 mio. kr. Arbejdsministeren kan dog tillade, at der af den urørlige formue ydes lån som støtte til ferieformål.

Stk. 6-7 svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 26, *stk. 6-7*, om fondens regnskab.

Efter *stk. 8* fastsætter arbejdsministeren ligesom i dag vedtægterne for fonden.

Til kapitel 10

Det fremgår af kapitel 10, hvilke overtrædelser af ferielovens bestemmelser som medfører bødestraf. Af hensyn til Danmarks internationale forpligtelser opretholdes et sanktionssystem for overtrædelser af loven. Efter forslaget skal en arbejdsgiver fortsat kunne

ifalde bødestraf, hvis arbejdsgiveren undlader at betale forfaldne feriepenge. Derimod foreslås det, at indgåede aftaler om afkald på ret til ferie og feriepenge, samt aftaler om overdragelser af feriebeviser ikke længere skal strafsanktioneres, idet antallet af sager herom er meget få.

Til § 47

Efter *stk. 1* kan en arbejdsgiver straffes med bøde, hvis arbejdsgiveren trods påkrav og uden rimelig grund undlader at betale forfaldne feriepenge. En arbejdsgiver kan have en rimelig grund til ikke at betale feriepenge, fx hvis arbejdsgiveren har et berettiget modkrav, eller hvis feriepenge allerede er betalt. Hvis der ikke foreligger en rimelig grund til manglende betaling, vil arbejdsgiveren kunne ifalde bødestraf.

Stk. 1 svarer til § 27, *stk. 1*, nr. 1, i den gældende lov. Derimod foreslås de gældende bestemmelser i § 27, *stk. 1*, nr. 2 og nr. 3, ikke opretholdt. Således vil arbejdsgiveren efter forslaget ikke længere kunne ifalde strafansvar for indgåelse af aftaler om afkald på ret til ferie og feriepenge. Ligeledes vil den, der indgår aftale om overdragelse af feriebeviser, ikke længere kunne ifalde strafansvar. Det foreslås, at de nævnte straffebestemmelser udgår, da sager herom er sjældne.

Med forenklingen af *stk. 1* bibeholdes et vist minimum af sanktioner, som er nødvendigt af hensyn til internationale forpligtelser. Samtidig vil det ud fra præventive hensyn være hensigtsmæssigt at kunne straffe en arbejdsgiver for manglende betaling af feriepenge.

Der er med *stk. 1* ikke tilsigtet nogen ændring i anvendelsen af bestemmelsen, idet såvel lønmodtagere og disses repræsentanter som direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen også fremover vil kunne anmode anklagemyndigheden om at rejse tiltale over for arbejdsgivere.

En arbejdsgivers formodede overtrædelse af *stk. 1* medfører ikke ubetinget, at Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen anmoder om, at der rejses straffesag. Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen er ikke forpligtet til at anmode anklagemyndigheden om, at der rejses tiltale ved enhver formodet eller konstateret overtrædelse, idet det er op til Direktoratet at vurdere det hensigtsmæssige i, at der begæres rejst en straffesag.

Med de udtrykkelige bestemmelser om forfaldstidspunkterne for skyldig feriegodtgørelse, jf. forslaget § 23 og § 24, vil det fremover kunne være nemmere at føre sagerne om arbejdsgiverens manglende betaling, idet der efter forslaget ikke længere er tvivl om forfaldstidspunkterne.